

390

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 28 października 1963 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać szóstą sesję Sejmu III kadencji z dniem 31 października 1963 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

391

ZARZĄDZENIE Nr 115 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1963 r.

w sprawie kolejności nazw województw.

§ 1. W aktach normatywnych oraz opracowaniach gospodarczych, statystycznych, finansowych i innych należy stosować następującą kolejność nazw w układzie województw:

- 1) miasto stołeczne Warszawa,
- 2) miasto Kraków,
- 3) „ Łódź,
- 4) „ Poznań,
- 5) „ Wrocław,
- 6) województwo białostockie,
- 7) „ bydgoskie,
- 8) „ gdańskie,
- 9) „ katowickie,
- 10) „ kieleckie,
- 11) „ koszalińskie,
- 12) „ krakowskie,
- 13) „ lubelskie,
- 14) „ łódzkie,
- 15) „ olsztyńskie,
- 16) „ opolskie,
- 17) „ poznańskie,

- 18) województwo rzeszowskie,
- 19) „ szczecińskie,
- 20) „ warszawskie,
- 21) „ wrocławskie,
- 22) „ zielonogórskie.

§ 2. Tracą moc:

- 1) okólnik nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1950 r. o zmianie okólnika nr 11 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie nazw województw (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1111),
- 2) zarządzenie nr 265 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1954 r. w sprawie kolejności nazw województw (Monitor Polski Nr 107, poz. 1423).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie:

- 1) w zakresie planów gospodarczych i budżetów oraz sprawozdawczości statystycznej i finansowej — z dniem 1 stycznia 1964 r.,
- 2) w zakresie aktów normatywnych oraz innych opracowań — z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 października 1963 r.

w sprawie pobierania z gruntów kruszywa naturalnego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 253 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 91, poz. 539) w związku z przepisami § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 269 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 68, poz. 412) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłaty za pobieranie z gruntu w punktach sta-

łych kruszywa naturalnego (żwiru, pospółki i piasku), uiszczane przez jednostki gospodarki społecznej, nie powinny przekraczać 2% obowiązującej ceny zbytu gotowego produktu.

2. Za zgodą jednostki nadrzędnej pobierającego kruszywo mogą być stosowane opłaty wyższe niż podane w ust. 1 za pobieranie kruszywa w punktach niestających, w niewielkich ilościach na doraźne potrzeby.

§ 2. Pobieranie kruszywa naturalnego (§ 1) następuje na podstawie pisemnej umowy.

§ 3. W umowie, o której mowa w § 2, należy m. in. przewidzieć: